

det sig, hvad Udgifterne blive. Men naar det ærede Medlem har troet, at der slet ingen Udgifter vilde være resulteret af denne Sag, kender han ikke Indkvarteringslovgivningen, og det havde jeg en Formening om, da jeg første Gang havde Ordet. Derfor fremsatte jeg Oplysninger om, hvad Indkvarteringslovgivningen kræver af Refusion fra Indenrigsministeriets Side, og alle vide jo, at med de Garnisoner, vi nu have, koster det, som jeg oplyste før, noget over 700,000 Kr. fordelt paa Krigsministeriets og Indenrigsministeriets Budgetter. Jeg konstaterer altsaa, at her er intet skjult fra min Side. Jeg har forelagt Sagen fuldstændig oplyst for Finansudvalget, dokumenteret med bestemte Tal de positive Udgifter, der resultere af denne Sag. Finansudvalget har tilskrevet mig, at det foretrak Indkvartering i Kaserner, som er den dyreste Form, og denne Skrivelse er fra Finansudvalget en finansiell Indrømmelse til mig om, at jeg maatte træffe Aftale med Kommunerne om Indkvartering under den dyreste Form, og saa er det en Selvfølge, at saa snart den Sag er ordnet, forelægges der for Finansudvalget baade paa Krigsministeriets og Indenrigsministeriets Budgetter, hvad der skal bevilges, for at denne Sag kan træde ud i Livet. Derfor ere Kontrakterne med Kommunerne underskrevne under Forbehold af Indenrigsministerens og Forsvarsministerens Sanktion.

Denne Sag foreligger ganske klar og ligetil, og det, de Herrer staa og fægte imod, er de Paastande, de have digtet om, hvad jeg har haft i Sinde, hvad jeg har villet gøre, eller hvad jeg har undladt at gøre.

Rode: Den højtærede Forsvarsminister siger, at vi have rettet Beskyldninger mod ham. Det er ham selv, der har rettet disse Beskyldninger mod sig i den Redegørelse, han har offentliggjort, hvor han har erklæret, at han gik ud fra, at Garnisonsforholdene kunde ordnes administrativt. Naar vi gentage dette og bestride, at han har Ret dertil, rette vi dog kun Angreb paa noget, som han selv har erkendt var hans Standpunkt paa det Tidspunkt, og vi udtale vor store Tilfredshed med, at det er lykkedes os at fjerne ham fra det forkerte Standpunkt, han indtog i sin Erklæring af 4. Januar.

Den ærede Minister siger, at man er ikke bleven „slæbt“ ind i disse Udgifter, man vidste meget vel, at disse Udgifter vilde komme, det vil altsaa sige, at Ud-

gifterne til Indkvarteringen steg fra 700,000 til 1,200,000 Kr. Jeg spørger det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) og det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen), som i 1909 tog Ordet for at blive ved de nuværende Udgifter, om de have haft fjerneste Anelse om, at en saadan Stigning vilde medføres af Forsvarsordningen. Det have de selvfølgelig ikke. Lige saa lidt deres Parti som vort har tænkt sig Muligheden af, at en saadan Stigning vilde komme.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om den højtærede Forsvarsministers Standpunkt til denne Sag, vil jeg endnu tillade mig at rette det Spørgsmaal til ham, om en eller flere af de Kommuner, med hvilke han har bemyndiget Oberst Thortsen til at slutte Overenskomst, udtrykkelig, før de underskrev Overenskomsten, have forlangt, at der skulde søges Lovhjemmel for denne Sag. Det vilde være interessant at vide, hvorvidt en eller flere af Kommunerne udtrykkelig have fordret dette, og om maaske det har bidraget til at forandre den højtærede Ministers Stilling fra den 4. Januar til i Dag.

Forsvarsministeren (Berntsen): Naar jeg har sagt, at denne Sag var Genstand for administrativ Ordning, har jeg dermed ment, at jeg ikke skal søge en Lov for at ordne disse Garnisonsforhold. Hærloven er vedtagen, og den foreskriver, at der skal indkvarteres paa Sjælland 10 Liniebatailloner og 8 Reservebatailloner. Som Følge deraf skal der skaffes Garnisonssteder til disse, og det er Administrationens Sag at skaffe dem. Der er kun een Side tilbage, nemlig den finansielle Bemyndigelse til at sætte denne Indkvartering i Værk, og det er den, jeg agter at søge ved Finanslovens tredje Behandling.

Naar det ærede Medlem spørger mig, om nogen Kommunes Bestyrelse, inden den underskrev Kontrakten, har taget Forbehold med Hensyn til Lovgivningsmagts Afgørelse, skal jeg svare, at det er mig ikke bekendt, at noget saadant har fundet Sted enten overfor mig eller overfor den forrige Minister.

Rode: Jeg kan ikke tro, at den højtærede Forsvarsminister ikke er bekendt med disse Overenskomster, og jeg spørger derfor igen, om den højtærede Forsvarsminister ikke véd, at en af disse Kommuner i denne Tid har taget Forbehold med Hensyn til Lovhjemmel.